

Conf. cu originalul

Parlamentul României Camera Deputaților

Comisia pentru Sănătate și Familie Nr. 28/403/ 20 octombrie 2004

S I N T E Z A lucrărilor comisiei din zilele de 19 și 20.10.2004

Comisia pentru sănătate și familie a Camerei Deputaților și-a desfășurat lucrările în ziua de 19.10.2004 între orele 14,00 – 18,00 și în ziua de 20.10.2004 între orele 9,00 – 14,00 având următoarea ordine de zi:

1. Dezbateră și avizarea proiectului de Lege pentru modificarea art.41 din Legea nr.111/1996 privind desfășurarea în siguranță a activităților nucleare (PLX 601/2004).

2. Dezbateră, în fond, a proiectului de Lege privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr.68/2004 pentru modificarea și completarea Legii spitalelor nr.270/2003 (PLX 603/2004).

3. Diverse.

Lucrările comisiei au fost deschise de dl.dep.prof.dr.Mircea Ifrim, președintele comisiei , supunând la vot ordinea de zi care a fost aprobată în unanimitate.

La primul punct al ordinii de zi comisia a procedat la examinarea, în vederea avizării, a proiectului de Lege pentru modificarea art.41 din Legea nr.111/1996 privind desfășurarea în siguranță a activităților

nucleare (PLX 601/2004), adoptat de către Senat în ședința din 7 octombrie 2004, Camera Deputaților fiind Cameră decizională.

După cum a arătat dl.dep.prof.dr.Mircea Ifrim, președintele comisiei, crearea pieței unice în comunitatea europeană a avut o contribuție importantă pentru creșterea economică, creșterea competitivității și scăderea șomajului. După intrarea în vigoare a Tratatului de instituire a comunității europene , au fost întreprinse măsuri pentru înlăturarea restricțiilor la import și la export între statele membre, precum și a barierelor privind comerțul în interiorul comunității. Libera circulație a mărfurilor reprezintă astfel un element cheie pentru constituirea pieței unice europene.

În cadrul acquis-ului privitor la Capitolul 1, Regulamentul (CE) 2679/98 privind funcționarea pieței interne în condițiile liberei circulații a mărfurilor între statele membre stipulează la art.4 alin.1 lit.a) că statele membre ale Uniunii Europene trebuie să întreprindă toate măsurile necesare pentru a asigura libera circulație a mărfurilor pe teritoriul propriu.

La data de 26 aprilie 2004, România a transmis Comisiei Europene un document de informații suplimentare privind eliminarea licențelor de import și respectarea angajamentelor asumate. În cadrul analizei efectuate cu acest prilej de Ministerul Integrării Europene, s-a constatat că, pentru instalațiile radiologice, sunt emise atât autorizații de import/export cât și licențe de import/export, practică ce încalcă cerințele comunitare. În prezent, prevederile art.41 din Legea nr.111/1996 privind desfășurarea în siguranță a activităților nucleare, republicată, cu completările și modificările ulterioare, impun obligativitatea eliberării licenței de import sau de export pentru instalațiile radiologice.

În baza Legii nr.111/1996, republicată, cu completările și modificările ulterioare, Comisia Națională pentru Controlul Activităților

Nucleare emite autorizații de import/export pentru instalațiile radiologice în cazul în care acestea respectă cerințele de securitate nucleară. Emiterea acestor autorizații este în concordanță cu prevederile europene – Directiva Consiliului 96/29/Euratom din 13 mai 1996.

Având în vedere cele prezentate, rezultă că practica de a elibera licențe de import/export pentru instalații radiologice este în contradicție cu legislația comunitară și cu angajamentele asumate de România în procesul de negociere privind Capitolul 1. De aceea, se impune de urgență eliminarea prevederii privind obligativitatea eliberării licențelor de import sau de export de către Ministerul Economiei și Comerțului din cadrul art.41 din Legea nr.111/1996, republicată, cu completările și modificările ulterioare. Vor fi supuse în continuare regimului de licențiere numai produsele și informațiile cu dublă utilizare prevăzute în anexa nr.1 la Legea nr.111/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, acestea fiind pertinente pentru proliferarea armelor nucleare.

Conform calendarului stabilit cu Comisia Europeană, România trebuie să amendeze art.41 din Legea nr.111/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, până în luna decembrie 2004. Nerespectarea termenului asumat poate avea impact negativ asupra aprecierilor pozitive primite de România cu privire la acest capitol. De altfel, aprecierea pozitivă a Comisiei Europene privind respectarea angajamentului asumat de România cu privire la eliminarea licențelor automate la import nu este sigură decât în momentul în care România își va respecta toate angajamentele privind eliminarea licențelor de import.

În consecință, Comisia pentru sănătate și familie a hotărât, în unanimitate, să avizeze favorabil proiectul de Lege pentru modificarea art.41 din Legea nr.111/1996 privind desfășurarea în siguranță a activităților nucleare (PLX 601/2004) în forma adoptată de către Senat.

La punctul al doilea al ordinii de zi, Comisia pentru sănătate și familie , Comisia pentru sănătate și familie a trecut la examinarea, în fond, a proiectului de Lege privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr.68/2004 pentru modificarea și completarea Legii spitalelor nr.270/2003 (PLX 603/2004), adoptată de către Senat în ședința din 7 octombrie 2004, Camera Deputaților fiind Cameră Decizională.

După cum a arătat dl.dep.prof.dr.Mircea Ifrim, președintele comisiei , pentru a se evita confuzia ce se putea crea prin definirea spitalului ca fiind o unitate proprietate publică sau privată și pentru punerea de acord cu prevederile Legii spitalelor nr.270/2003 și ale Legii nr.213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu noțiunea de serviciu public, precum și cu reglementările privitoare la persoanele juridice de drept privat (societățile comerciale, asociațiile și fundațiile), era necesară eliminarea referirii la termenul “proprietate”. Această soluție se impunea pentru că în dreptul administrativ instituțiile publice (așa cum sunt spitalele publice) nu sunt proprietatea statului, ci constituie o formă de organizare a serviciilor publice administrative ale statului și ale unităților administrativ teritoriale. Pe de altă parte, spitalele private sunt persoane juridice organizate după caz, fie ca societăți comerciale, fie ca asociații sau fundații, adică sunt persoane juridice de drept privat, iar nu persoane juridice aflate în “proprietatea privată a unor persoane juridice”.

De asemenea, a mai arătat domnia sa , clasificarea spitalelor în funcție de regimul juridic al proprietății era nerelevantă și introducea confuzie în determinarea calificării spitalului ca fiind, după caz, public sau privat.

Spitalele publice pot avea în patrimoniu, cu diferite titluri, atât bunuri proprietate publică sau privată a statului sau a unităților administrativ-teritoriale, cât și bunuri proprietatea persoanelor juridice de

drept privat. De exemplu, un spital public poate utiliza în temeiul unui contract de comodat (împrumut de folosință) un bun proprietate a unei persoane juridice de drept privat (cum ar fi o fundație), ceea ce nu transformă acel spital public într-un spital privat.

Tot astfel, spitalele private pot avea în patrimoniu, cu diferite titluri, atât bunuri proprietate privată, cât și bunuri aflate în proprietatea publică sau privată a statului sau a unităților administrativ-teritoriale. De exemplu, un spital privat poate folosi, în temeiul unui contract de concesiune sau închiriere, unul sau mai multe bunuri proprietate publică sau privată a statului sau a unităților administrativ-teritoriale, fără ca prin aceasta acel spital privat să devină un spital public.

În consecință, s-a considerat că această clasificare trebuie înlăturată și înlocuită cu o clasificare bazată pe un alt criteriu, respectiv “modul de înființare și organizare a spitalelor.” Acest tip de clasificare este mai riguroasă și are la bază o legislație coerentă cu o largă aplicare practică, binecunoscută de toate organele statului.

Totodată, s-a considerat că este necesară o mai mare rigoare în modul în care se reglementează înființarea și desființarea spitalelor private. S-a considerat necesar să se precizeze, în mod clar, că spitalele private se organizează și funcționează sub forma persoanelor juridice de drept privat, care pot fi, în cadrul legislativ actual, societăți comerciale sau persoane juridice fără scop patrimonial (asociații sau fundații).

Pentru a se evita orice confuzie cu privire la natură juridică a spitalului, respectiv dacă este public sau privat, în cazul în care toate sau majoritatea bunurilor proprietate publică sau privată a statului sau unităților administrativ teritoriale aflate în folosința și/sau administrarea unui spital public, precum și serviciile publice desfășurate de spitalul public sunt concesionate, a fost necesară redactarea unui text separat care să indice că persoana juridică de drept privat, care va exploata aceste

bunuri și servicii, se va organiza și va funcționa ca spital privat. La încetarea contractului de concesiune, organele competente vor decide care va fi soarta bunurilor ce au făcut obiectul concesiunii.

Prin Legea spitalelor nr.270/2003 a fost reglementată conducerea executivă a spitalelor cu peste 200 de paturi, ca fiind asigurată de comitetul director din care să facă parte, pe lângă directorul general și un director general adjunct medical.

Această reglementare nu este acoperitoare pentru institutele de cercetare care desfășoară activități medicale. Institutele de cercetare medicală, datorită specificului deosebit, au nevoie, pentru coordonarea activității de cercetare științifică din domeniul medical, de existența în comitetul director a unei funcții de director științific.

După cum a precizat dl.dep.prof.dr.Mircea Ifrim, președintele comisiei , prin prevederile art.45 alin.(2) din Legea nr.151/2004 pentru modificarea și completarea Legii spitalelor nr.270/2003, cadrele didactice care desfășoară activități integrate în unitățile sanitare beneficiau de o indemnizație minimă de 50 % din drepturile salariale cuvenite funcției și gradului profesional .

Prin prevederile Ordonanței Guvernului nr.68/2004 acest drept a fost limitat, în mod abuziv, la 50 % pe motivul că ar crea posibilitatea acordării discreționale a acestei indemnizații.

Restrângerea acestui drept câștigat va diminua considerabil veniturile, și așa foarte mici ale cadrelor didactice care își desfășoară activitatea în unitățile sanitare. Aceste măsuri iresponsabile pot duce la deteriorarea actului de învățământ medical, cu repercursiuni grave asupra actului medical, în general.

Din considerentele sus menționate, Comisia pentru sănătate și familie a hotărât, în unanimitate, să amendeze textul art.45 alin.(2) din prezenta ordonanță în forma aprobată prin Legea nr.151/2004.

În finalul acestor dezbateri, Comisia pentru sănătate și familie a hotărât, în unanimitate, să supună spre dezbatere și adoptare Plenului Camerei Deputaților proiectul de Lege privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr.68/2004 pentru modificarea și completarea Legii spitalelor nr.270/2003 (PLX 603/2004), cu amendamentul prezentat, care va face obiectul raportului .

La punctul al treilea al ordinii de zi, Comisia pentru sănătate și familie a dezbătut și alte probleme privind activitatea curentă.

Din numărul total al membrilor comisiei (16) a absentat motivat dl.dep.dr.Ovidiu Brînzan (Grupul Parlamentar al PSD).

PREȘEDINTE,

ACAD.PROF.UNIV.DR.MIRCEA IFRIM